

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Ndt/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 3816010530
Dátum vydania rozhodnutia: 14. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3816010530.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2018 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného F. H., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., o návrhu obžalovaného F. H. na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného F. H., vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23To/147/2017, sa tomuto súdu n e o d n í m a .

O d ô v o d n e n i e

Na Krajskom súde v Trenčíne sa pod sp. zn. 23To/147/2017, vedie konanie o odvolaní obžalovaného F. H. Obžalovaný svojím podaním zo dňa 09.01.2018 podal sťažnosť spolu s návrhom na odňatie a prikázanie veci Krajskému súdu v Trenčíne inému súdu toho istého druhu a stupňa, ktorú odôvodnil tým, že Okresný súd Prievidza vydal rozsudok, ktorým obžalovaného oslobodil spod obžaloby. Následne Krajský súd v Trenčíne tento rozsudok uznesením zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 23To/37/2017, zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie s tým, že v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol: „oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súdom prvého stupňa nie je správne a zároveň vydal záväzný pokyn na posúdenie právnej otázky vo veci zákonných povinností v zmysle zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.“ Uvedeným postupom dal odvolací súd jasne najavo, že obžalovaného je potrebné odsúdiť. Následne Okresný súd Prievidza vydal rozsudok, ktorým obžalovaného uznal vinným a na základe podaného odvolania predložil vec Krajskému súdu v Trenčíne, ktorý už o tej veci raz rozhodoval (vec napadla do toho istého senátu 23To). Obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti voči celému Krajskému súdu v Trenčíne už v podanom odvolaní zo dňa 17.10.2017, avšak krajský súd sa touto nezaoberal a na 06.02.2018 nariadil verejné zasadnutie. Obžalovaný má za to, že vyššie uvedený postup krajského súdu je v rozpore s ústavným princípom zakotveným v čl. 46 a nasl. Ústavy SR o nestrannosti a nezaujatosti súdu. V tejto súvislosti poukázal aj na nález Ústavného súdu SR z 2. júna 2015, č. III ÚS 62/2015 a na rozhodnutie Ústavného súdu SR z 16. júla 2009, č. IV. ÚS 38/09-59. Na základe týchto skutočností má obžalovaný závažné pochybnosti o tom, že o poslednom odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne inak, ako naznačil vo svojom zrušujúcom uznesení. K návrhu obžalovaného na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému krajskému súdu sa vyjadrili všetci sudcovia Krajského súdu v Trenčíne (č.l. 279-

286), pričom z ich vyjadrení vyplýva, že žiaden z nich sa v predmetnej trestnej veci necíti byť zaujatý, obžalovaného nepoznajú a nemajú žiadny vzťah k prejednávanej veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom v Slovenskej republike preskúmal v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. podaný návrh ako aj predložený spisový materiál a dospel k záveru, že v posudzovanom prípade nie je dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému krajskému súdu. Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. V zmysle čl. 48 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať aj pri rozhodovaní o návrhoch na delegáciu podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Delegácia veci v zmysle tohto ustanovenia je výnimkou z tejto ústavnej zásady a prichádza do úvahy iba vtedy, ak sú na to dané dôležité dôvody. Dôležitými dôvodmi, ktoré zákon bližšie nedefinuje, sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú nestranné a zákonné prerokovanie veci, náležité zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie na páchatela i na ostatných občanov, hospodárnosť a čo najrýchlejšie skončenie veci. Dôležitými dôvodmi podľa § 23 ods. 1 Tr. por. sú najmä: - vylúčenie všetkých sudcov daného súdu z rozhodovania (R 7/1984, R 101/2000-II), - uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, - prevažná väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočuť, má bydlisko v obvode iného vzdialeného súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárnaniu konania (hospodárnosť konania sa posudzuje len z hľadiska výdavkov štátu); v tomto prípade však nemožno len mechanicky porovnávať počet svedkov bývajúcich v obvode iných súdov (rovnako ani porovnávať počet skutkov) a hľadisko hospodárnosti nemožno nadradit' požiadavke náležitého zistenia skutkového stavu a ostatným zásadám trestného konania. Pokiaľ ide o posudzovaný návrh, obžalovaný v ňom v podstate spochybňuje nezaujatosť sudcov všetkých senátov Krajského súdu v Trenčíne pri rozhodovaní o odvolaní z dôvodu procesného postupu senátu 23To, ktorý rozhodoval o predchádzajúcom odvolaní obžalovaného v tejto trestnej veci, v jeho neprospech. Po obsahovej stránke je z jeho námietky zrejmé, že spochybňuje procesný postup Krajského súdu v Trenčíne ako súdu odvolacieho. Svoj návrh na odňatie a prikázanie veci inému krajskému súdu obžalovaný nepodporil žiadnymi inými dôvodmi, pričom ani z predloženého spisového materiálu, ani z vyjadrení sudcov Krajského súdu v Trenčíne nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania danej veci. Odôvodnenie návrhu na delegáciu len tým, že na inom krajskom súde mu bude poskytnutý spravodlivý proces, nie je možné akceptovať. Najvyšší súd záverom uvádza, že je pochopiteľné, že odvolací súd nariadil verejné zasadnutie na 06.02.2018 bez toho, aby o tejto námietke rozhodol s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por., keďže dôvodom námietky uvedenej v odvolaní zo dňa 17.10.2017 bol iba procesný postup súdu v konaní a súd o takejto námietke nekoná. Najvyšší súd, reagujúc na námietky obžalovaného ohľadne „postupu krajského súdu, ktorý je v rozpore s ústavným princípom zakotveným v čl. 46 a nasl. Ústavy SR o nestrannosti a nezaujatosti súdu“ na záver taktiež poukazuje na ustanovenie § 194 ods. 5 Tr. por., kedy orgán, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil nadriadený orgán, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie tento orgán nariadil. Okresný súd Prievidza ako súd prvostupňový bol teda v tomto konaní viazaný právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne ako súdu druhostupňového, a preto rozhodol tak, že obžalovaného uznal vinným. Vzhľadom na tieto skutočnosti, uvedený postup nie je porušením zásady nestrannosti a nezaujatosti súdu. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na delegáciu predmetnej trestnej veci a z tohto dôvodu rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

